

Az érvényben lévő 1921 : XLV. t.-c. 1. §-a és 78. §-a szerint M.-nak minden olyan földterülete, amely a földadónak a tárgya, valamint a földbirtok üzemi álló tőkéje vagyonváltság alá esik.

Nyilvánvaló tehát az, hogy a panaszos vagyonváltság fizetésére kötelezett, s ezen a kötelezettségen nem változtat az a körülmény sem, hogy az idézett törvény rendelkezéseinek a kötelező végrehajtása mindeddig az 1922. évi 1000 P. M. számú rendelettel csupán csak az 1000 kat. holdnál nagyobb földbirtokok tulajdonosait illetően lett elrendelve.

Ezzel szemben azonban a törvény rendelkezései alkalmazást nyertek azokkal a vagyonváltság fizetésére kötelezettekkel szemben, akik a törvényben meghatározott vagyonváltság fizetési kötelezettségüknek különösen a törvényben és a későbbi törvényes rendelkezésekben biztosított kedvezmények igénybevétele címén önként a saját akaratukból tettek eleget.

A kedvezményes befizetést már maga az alaptörvény lehetővé tette, de különösen az alaptörvény végrehajtásának a meggyorsítása céljából meghozott 1922. évi XXVII. t.-c., valamint ennek a végrehajtása érdekében kiadott 1922. évi 177.000. sz. P. M. rendelet határozmányai olyanok, amelyek az önként fizetők javára különböző kedvezményeket biztosítanak.

Nem szenved tehát kétséget az, hogy az utóbbi rendelkezések az alaptörvény nem kötelezőleg végrehajtott egyéb rendelkezéseivel a gyorsabb végrehajtása érdekében lettek kiadva, s ekkép az önkéntes s a kedvezmények igénybevételeivel a panaszos által teljesített fizetés törvény alapján és annak rendelkezései szerint történt.

Nyilvánvaló tehát, hogy sem jogellenes beszédés, sem tartozatlan fizetés nincs. Téves befizetés, valamint túlfizetés sem történt s ilyet a panaszos sem vitat, amely megállapításokból az következik, hogy a panaszosnak mint vagyonváltság kötelezettnek a törvényben meghatározott kedvezmények igénybevételeivel teljesített — fizetésének a visszakövetelésére törvényes igénye nincs, amiért is arra való tekintettel, hogy a kir. közigazgatási bíróság csak a jogkérdésben határoz, ellenben a méltányossági okokat elbírálni s azokat figyelembe venni törvényes hatásköre nincs — a panaszának helyt adni nem lehetett.

Amennyiben azonban a panaszos a panaszát méltányossági okokra is alapította, az ilyen kérelmek elintézése pedig a kir. pénzügyminiszter hatáskörébe tartozik, a jelen határozatot a vonatkozó iratok kapcsán a megfelelő eljárás foganatosíthatása érdekében a nevezett kir. miniszterhez kellett áttenni.

Első Magyar Általános Biztosító Társaság megtartotta 1931. évi rendes közgyűlését, amely az 1931. évi nyereséget 182.517.41 pengőben, az osztalékot pedig 10 pengőben állapította meg.